

VI. & 16. Confessio nostra, Articulo vicesimo, insigni
XX. injuria suas affici Ecclesias, conqueritur: & quidem
haud immerito.

17. Quod si enim per bona opera intelligunt Pon-
tificij ea, quæ in Decalogo Deus, per singulas hie-
rarchias à se institutas & comprobatas præcepit:
tantum profecto abest, ut hæc opera bona prohibe-
amus, ut diversum luculenter commonstrent no-
strorum libri & scripta: item sermones homeletici,
& conciones publicæ in quibus seria atque ardens
bonorum operum doctrina ita personat, ut vel ipsi
templorum parietes ac subsellia, innocentia testi-
monium abundè doctrinæ nostræ perhibeant.

18. Sin vero Opera bona vocant ea, quæ Apосто-
lus ἐτελοῦσθε κείας; Prophetæ, studia ac adin-
ventiones cordis humani: Scholastici Doctores, o-
pera intentione bona rationabiliter instituta
nominant: qualia sunt certæ seriæ, in eorum eti-
am honorem institutæ, de quibus an in Cælo vel
inferno sint, haud injuria dubitatur: Item certæ
jejunia, Fraternitates, Peregrinationes, cultus
defunctorum, Rosaria, Monachatus, & quæ hujus
farinæ sunt sexcenta alia: hæc libenter fatemur,
nos non modò prohibere, sed in peccatorum atro-
cissimorum censu numeroq; habere.

19. Et profectò hisce nugis ita Ecclesia in papa-
tu, ceu diluvio quodam fuit obruta, ut verissimè
criminationem, qua nos proscindunt, in ipsos re-
torquere,